Ч. 38 Пятниця 18 лютого (2 Марта) 1894. Рік IV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 8.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Реклямациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в Адміністрациї „Ґазети Львівскої" і в ц. к. Староствах на провінциї:

на цілий рік зр. 2·40
на пів року зр. 1·20
на чверть року „ —·60
місячно . . „ —·20
Поодиноке число 1 кр.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік зр. 5·40
на пів року зр. 2·70
на чверть року зр. 1·35
місячно . . „ —·45
Поодиноке число 3 кр

Справи парляментарні.

Комисия буджетова радила над наглячим внесенєм пос. Барвіньского і товаришів в справі признаня 300.000 зр на зворотні запомоги для тих громад галицких, що потерпіли від нещасть елементарних. Комисия приняла внесенє референта Катрайна, котре звучить як слідує: „Взиває ся правительство, щоби оно розслідило шкоди, яких минувшого літа наробили повени і дощі, а на случай, наколи-б сконстатовано, що мимо уділеної помочи зі сторони держави, краю і осіб приватних нужда проявляє ся і дальше серед людности, щоби для зменшеня тої нужди признано відповідну поміч з фондів державних, жадаючи в тій цїли відповідного кредиту в дорозї конституцийній.

Міністер Бакегем підносив, що вже з призволеного Палатою кредиту єсть до розпорядимости для Галичини 200.000 зр., з чого лиш 25.000 зр. призначено для потребуючих помочи мешканців Ґусятина, а 175.000 зр для потерпівших під повений. Ся послідна сума єсть ще до розпорядимости. Початок розділюваня запомог проєктує ся на перші дні марта. Крім того єсть ще з краєвих фондів до розпорядимости 400.000 зр., з котрої то суми 100.000 зр. єсть призначених на запомоги, а 300.000 зр. на безпроцентові позички. Отже тепер не можна ще сказати, чи уділенє дальших запомог покаже ся конечним. Міністер заявив, що буде пильно розслїджувати відносини, о котрих бесїда; правительство на случай потреби не занедбає поробити відповідні кроки. — По бесїді міністра припято внесенє пос. Катрайна і ухвалено предложити єго, яко нагле на найблизшім засїданю Палати в імени комисиї буджетової.

По довшій дебатї ухвалила комисия буджетова титул: „Центральна управа міністерства торговлї". Міністер Вурмбранд заявив при тім, що він витає симпатично заохоту в справі підношеня дрібного промислу; правительство буде старати ся завести такі міри, котрі би забезпечували і піддержували промисл дрібний і домашний. — На інтерпеляцию пос. Кляйча що-до переговорів з Росиєю в справі угоди торговельної, відповів міністер, що мусить держати ся в резерві, позаяк переговори лише що розпочали ся. Переговори зі сторони Австро-Угорщини ведуть ся на підставі найбільше увзглядненої держави. Росия поставила специяльні жаданя, котрі вимагають основної розваги. Правительство кладе велику вагу на як найскорше переведенє переговорів. — Пос. Кляйч запитував відтак міністра, яке становище займає він в справі домаганя ся Франциї, щоби вина французскі так само увзглядено, як увзглядено недавно вина італїяньскі. Підчас дальшої дебати висказали посли Цоль і Рутовский признанє давнїйшій управі міністерства торговлї за дотеперішну дїяльність але сказали, що та дїяльність на поли ординациї промислової єсть недостаточна. Галичина видала доси сотки тисячів на цїли дрібного промислу; треба, щоби й правительство в буджетї вставило відповідні средства на ту цїль та щоби дало більші пільги деяким товариствам промисловим.

Презеси клюбів, належачих до коалїциї, повідомляють найзнатнїйших членів своїх сторонництв о змістї реформи виборчої, котру подав їм до відомости презес кабінету кн. Віндішгрец. Потім зачнуть ся конференциї межи правительством а мужами довіря.

N. fr. Presse пише, що новий проєкт реформи опирає ся на слїдуючих основах: Має бути отворена пята курия виборча, в котрій одержали би право виборче особи, необняті дотеперішним цензусом, але під услівєм, єсли викажуть ся кваліфікациєю що-до певного степеня образованя і довшим побутом в якімсь місци. Число мандатів нової куриї має виносити 40—50. Збільшенє мандатів дотеперішних курий не пропоноване. В громадах сельских мають бути задержані посередні вибори. Рішенє в тій справі має ся лишити соймам.

Коло польске вибрало своїм предсїдателем пос. Беноего, а єго заступником пос. Залеского. До комисиї парляментарної вибрано: Єнджейовича, Абрагамовича, Хшановского, Щепановского і Піліньского. — Коло польске постановило на вчерашнім засїданю вислати депутацию, зложену з послів Гомпеша і Левицкого, до міністра торговлї і президента зелїзниць державних в справі прискореня помноженя возів на зелїзницях для перевоженя дерева, копів і сїна. Відтак раджено над справою скороченого поступованя при дебатї над кодексом карним. По довшій дебатї ухвалено голосувати за скороченим поступованєм. Опісля наступила дискусия над справою Спинчича і пос. Левицкий вносив, щоби Коло голосувало за реституциєю Спинчича. На внесенє мін. Яворского відрочено дебату.

35)

Похатник.

(Повість з американьского житя — О. Руппіюса.)

(Дальше).

Гельмштедт спустив голову і підпер ся обіруч. — Скажіть менї, Ицку, — почав він по хвили говорити дивлячись старому просто в очи, котрий з очевидною цїкавостию споглядав на него — длячого вам здає ся, що як-раз я пригожий до такого інтересу, та-ж купцї в Ню-Йорку могли би знайти собі чоловіка, що розумів би ся ліпше на інтересах купецких як я?

Похатник покивав поволи головою. — Чоловікови зі всходу не так легко виробити собі тут правдиве довірє. Але коли ви посвоячитесь з родиною Еліота, а будете ще мати таких приятелїв, як Мортон, то дуже скоро пізнаєте на скрізь родини з цїлої половини держави — то вистане за всяку проворність купецку, якої вам спочатку буде не ставати, але відтак научите ся і тої проворности.

Гельмштедт дивив ся через хвильку мовчки перед себе. — Лишіть менї, нехай через ніч надумаю ся — сказав він відтак, зітхнувши глубоко, — погоримо, Ицку, о тім завтра дальше.

— Завтра! хто знає, що завтра буде! — відповів похатник трохи неспокійно, — хто хоче мати щастє, мусить єго борзо ловити.

— Я нинї сам не знаю, що менї робити — перебив єму Гельмштедт — менї якось ніяково брати ся до дїла, котре уживає довіря, яке би я тут міг собі здобути, лиш до того, щоби все провідувати — а всеж-таки не знаю, чи я не зважаю більше на себе самого, як на других, котрим повинен бути вдячний. Заждіть же, Ицку, до завтра, аж тогди порішимо.

Ицко спустив знову голову, а на єго перед тим трохи оживленім лици проявилась велика утома. Гельмштедт чекав, чи старий на то що не скаже, але він і словом не відозвав ся, лиш замкнув очи, а за маленьку хвилю голова похилилась єму на бік. Молодий чоловік нахилив ся на него, але коли почув єго слабий, короткий віддих, вийшов тихцем з комнати. На слабо осьвітленім коритари пристанув він ще на хвильку і закрив собі лице обома руками. Перед єго очима станув єму ще раз той образ єго житя, який змалював єму похатник: він буде поважаним всїми купцем, буде стояти в звязи з найзнаменитшими родинами, заложить собі між ними нову вітчину, буде мати власну хату, а в ній буде ґаздувати як ангел єго Олена — треба лиш брати ся до того, а цїлій єго бідї, всїм єго мукам настане конець. Але чи ті услівя, якими мав собі купити своє щастє, не були такі самі, як ті, котрі він вже давнїйше відкинув? Хоч би він і як викручував ся та старав ся дивити ся на ту справу так, як дивлять ся другі, то все таки провідною гадкою єго інтересу було би шпигуньство, лиш що в иншій формі, але через то і тим поганїйше. Він випростував ся живо і пустив ся поволи сходами в долину — єму здавало ся, як коли-б він аж тепер добре опамятав ся, коли покуса та близько приступила до него; він увійшов до долїшних комнат з лекшим серцем, як був з них вийшов. Коли з Олени така дївчина, яку він носив в своїм серци, то чей она не повинна би жадати від него нїякого такого кроку, котрий би єго понижав перед собою самим.

Частина тринайцята.

Поясненя і внутрішні борби.

Коли він увійшов, сидів Мортон з своєю молодою жінкою в парльорі коло огню, що горів в коминку, а трете крісло стояло порожне для него. — Сїдайте собі, пане — сказав плянтатор не розпитуючи нїчого, а Павлина глянула на хвильку на увійшовшого, як коли-б хотїла щось по нім пізнати — поговоримо насамперед о вашій справі, бо инакше ми не будемо могли порозуміти ся. Ви перебули злі часи і прийшли тепер в положенє, котре вас при вашім характері, що я пізнав з ваших власних слів і з того, що менї розповіла моя жінка, мусить дуже пригнобляти. Коли-ж я вам тепер скажу, що мусите менї позволити,

Перегляд політичний.

Президент міністрів Векерле відповідаючи вчера в угорскій палаті послів на інтерпеляцию Уґрона, заявив, що вісти подані деякими ґазетами о переміщуваню войска і о частковій мобілізациї суть зовсім безосновні, позаяк відносини нашої монархії до заграниці суть того рода, що навіть і в найблизшім часі, о скілько то лиш чоловік може предвидіти, не буде того потреба.

Межи ухваленими Палатою послів предложенями, а не залагодженими ще Палатою панів, єсть також і предложенє, що відносить ся до справи судів повітових. Кажуть отже, що Палата панів змінить значно згаданий проєкт.

В Опаві на Шлеску порозліплював хтось сеї ночи відозви социялістичні; поліция добачила їх і зараз позривала.

З Праги доносять, що редакция часописи Večerne Noviny, перед котрої редакцією найдено склянну бомбу, одержала була вже давнійше письмо з погрозою, в котрім було між иншим сказано: Не мине чотирнайцять днів, а каса задаткова сьв. Вячеслава враз з католицко-політичним товариством не буде вже істнувати.

З Москви доносять через Льондон, що на німецко-росийскій границі прийшло межи росийскими драґонами а прускими уланами до кровавої бійки, в котрій поранено з обох сторін богато людий. Причиною тої бійки мало бути то, що прускі улани підчас вправ на границі вибрали собі за ціль росийскі стовпи граничні і мимо протесту стріляли до них, аж росийскі драґони взялись їх відганяти і тогди прийшло до бійки.

Після Indep. belge заключили Франция, Анґлія і Бельґія угоду, маючу на цїли спільне поступованє против анархістів. Угода ся обмежає ся лиш до строгого пильнованя анархістів і подаваня собі о них вістей, позаяк Анґлія не хотіла пристати на то, щоби не дозволити анархістам перебувати в Анґлії, чого Франция домагала ся.

В італїяньскім парляментї доказував вчера Кріспі, що ворохобня на Сицилії не вибухла в наслідок нужди на острові, лиш була викликана загальною аґітацією против власности. В 1892 р. підчас вистави прийшли були на остров робітники із суші та перші заснували тут тайні товариства революцийні і заговори. Опісля відбували ся численні конґреси. На послідних конґресах обіцяно селянам, що в 1894 настане поділ ґрунтів поміж них. Числено також на то, що в тім році вибухне війна з Росиєю і аґітатори хотіли з того користати. На доказ того відчитав Кріспі відозву, котру знайдено в одній громаді. Кріспі сказав, що в виду того стан облоги на острові був зовсім оправданий.

Новинки.

Львів дня 1 марта.

— Житє по читальнях. Тисьменицка читальня устроїла дня 18 лютого прекрасний вечерок музикально-декляманийний в честь Шевченка. Хор зложений з 7 дівчат, 2 хлопців і 14 мужчин, одушевив своїм сьпівом зібраних слухачів. Дві декламациї повели ся також добре. На закінченє вечерка представлено образ з живих осіб. При осьвітленю бенґальским огнем розкрилась перед очима публики гарна картина: Селяне і дівчата в народних строях окружили довкола бюст Тараса Шевченка, а дівчата піднесли з зелени увитий вінок над головою нашого безсмертного ґенія. Під бюстом засів кобзар з кобзою в руках. В часї того образу відсьпівав хор „Ще не вмерла Україна“.—В Глинянах-Заставю отворено дня 20 лютого читальню. Членів вписало ся 135. По виборі виділу читав о. Сидір Зельский о заснованю крамниць.

— Як собі люде радять? З Зимної води коло Львова пишуть: Заходами п. Б. Маєра тутешного управителя школи як також кс. П. Кашовича адміністратора парохії та чч. господарів П. Вершнера і Ос. Барановского заложено в нашім селї торговлю народну. Помимо перепони зложили господарі 700 зр. і то більшими вкладками. За ті гроші накуплено товарів а отворене має наступити дня 4 марта. Місцеві жиди так тим поступком напудились, що давали вже 500 зр. відступного, щоби лише не отвирано крамниці.

— Гарний запис. У Львові номер Каєтан Закашевский, котрий записав на заклад сліпих цїлий свій маєток, то значить 400.000 зр. Маєтком тим має орудувати громада Львова.

— Поучаючі числа. Ческа „Матиця шкільна“ видала справозданє за 1893 р. Ческа матиця істнує вже 13 літ і за сей час заснувала 2 висші ґімназиї, 53 народних шкіл, 45 шкіл „матичних“ і охоронок, разом 100 шкіл в 67 громадах. Правительство обиймило одну ґімназию. В тих 13 лїтах зложив нарід ческий на свою „Матицю“ 2,262.649 зр. 86 кр., а видала она 1,972.502 зр. 53 кр., отже з кінцем 1893 року лишила ся квота 290.147 зр. 33 кр. — В 1893 році удержувала она на своїм кошті: 1 висшу ґімназию (в Опаві з 11 відділами), 39 шкіл народних з 93 клясами, 38 шкіл „матичних“ з 47 відділами, отже разом 78 шкіл з 151 відділами; дальше 156 учителїв і учительок, 28 катихитів, 55 сторожів шкільних. В школах „Матиці“ учило ся в 1893 році 8000 учеників, а в школах принятих на публичні кошти 4000 учеників. Єї доходи в 1893 р. були від часу заложеня найвисші і виносили 221.943 зр. 93 кр., а видатки 197.336 зр. 40 кр., так що надвижка виносить того року 24.607 зр. 53 кр.

— Руский Сокіл уряджує сеї суботи в салї „Народного Дому“ вечерок з танцями. Тому що се буде послїдний вечерок сих мясниць, а комітет заходить ся пильно коло того, щоб вечерок під фірмою Сокола випав так, як на Сокола пристоїть, то надіятись можна, що вечерок удасть ся, як мало котрий. Соколи мають явити ся у своїх строях, а музика має грати марша сокільного. — Термінольоґія до вправ ґімнастичних уже готова.

— В Шамокин Па в Америцї завязав ся комітет зложений з Русинів, котрий занимає ся основанем „Народного руского союза“. Цїль сего товариства єсть — як сказано в американьскій відозві — ясна як сонце і при добрій воли дуже легка до осягненя — т. є. товариство має лучити всїх Русинів і поодинокі рускі братства в одну велику руску родину, а так нести сьвітло правди і науки між руский нарід, оживляти руского духа, піддержувати праотців наших віру з єї величавим обрядом, держати ся кріпко нашої церкви і в годині біди та нужди, скорби і печали, нести материяльну поміч засмученим вдівцям, непотішеним вдовицям і бідним опущеним сиротам, щоб не потребували витягати рук за жебраним хлїбом!

— Пропав хлопець, іменем Володимир Сроковский; має 14 лїт, росту високого, волосе темне, очи сині, два перчики на бороді, убраний в темне бронзове пальто і малу шапку плюшову. Він родом з Вікна під Грималовом, а мешкав у Львові

щоби я вам забезпечив якось вашу будучність, то лиш длятого, що я по найбільшій части став ся причиною того, що вас стрітило, або бодай не мав на стілько відваги, щоби одним кроком освободити вас завчасу від того. То признає ся вам чоловік честний, котрий хоче бодай старати ся всїма силами направити свою велику похибку. Вислухайте спокійно — говорив він дальше, побачивши, що Гельмштедт рушив ся — зараз все вам стане ясно. Ви знали того чоловіка, Бакера, але не знали й половини тої підлости єго, для котрої не було нічого сьвятого, скоро лиш мало єму що послужити до єго цїли. Я був на стілько нерозважний, як то впрочім бувають тут і многі другі родини, що позволив моїй донці, Леси, перебувати лїтом у одної знатної родини з мого знакомства в Саратозї. Там то увихав ся і Бакер, — а там коли хто зверха виглядає по паньски, то може легко виробити собі вступ в лїпші круги, — він удавав, що єсть плянтатором з нашої держави, учепив ся моєї доньки — і звів єї. — Мортон притиснув собі на хвильку руку до чола, а зітхнувши глубоко, говорив відтак дальше: Але то не була головна цїль того чоловіка. Він належав до тих людий, що то, як та тайна зараза, точать лїпші товариства в Ню-Йорку, а котрі жиють з своїх жертв і аж тогди їх випускають з своїх рук, коли виссали вже з них послідну каплю крови. Моя нещаслива дитина, котрою не було кому опікуватись, повірила зовсїм в честність того чоловіка і завела з ним переписку, в котрій у відповіди єму були натяки на можливі наслїдки недозволених відносин — і від сеї пори була вже порішена єї судьба.

Оповідач притих на хвильку і вдивив ся в огонь. — Що діяло ся опісля, можу вам розповісти лиш в головних точках то, що й я сам лиш довідав ся — говорив він опісля. — Не була то вже любов, не була то прихильність, чого той чоловік з тої пори від неї жадав — по просту лиш гроші. Коли перший раз зажадав гроший, казав, що то хвилевий клопіт, в який він попав, і моя бідна донечка дала єму всю свою невелику готівку, яку мала. Відтак казав, що програв в карти і мусить довг заплатити, а она позичила у знакомих і дала єму; она уважала свою долю за зовсїм звязану з єго долею. Аж коли третим разом не знала вже, що робити, зачав він показувати по собі, хто він, і спитав єї, чи він, щоби роздобути гроший, має іти до єї приятелів та розповісти їм про всї свої відносини до неї? Мусїла то бути страшна хвиля, яка розтворила очи моїй бідній дитині, бо коли я єї незадовго по тім побачив, то аж менї серце краялось, така була змінена; але я не міг ніяк довідатись від неї, що їй стало ся такого. Коли-б так була менї звірилась, то можна було того падлюку зробити нешкідливим, і не одно було би якось направило ся — але она би була воліла умерти, як признати ся до своєї неслави. Він дав їй кілька днів часу, щоби она роздобула жадані гроші, а она продала часть своїх дорогоцінностий, щоби лиш єго вдоволити, але й скористала з нагоди, що одна родина виїзджала до Теннесі, і зараз по тім утекла домів. До мене написала лиш кілька слів до Ню-Йорку і я тїшив ся, що вернула домів. Менї здавало ся, що она чогось нездужає, або, що може їй вже надоїли ті модні розривки, коли она якась така, як не своя, і гадав собі, що то скоро проминe. Але ледви два місяцї могла она жити спокійно, бо та пявка з'явила ся таки тут у мене дома, коли мене не було. Кілька родин з нашого найблизшого сусїдства було через лїто в Саратозї, він там з ними познакомив ся і тим способом виробив собі й тут значінє. Коли я приїхав сюди з Ню-Йорку з моєю молодою жінкою, не перечував я нічого, видів лиш, що незрозумілий для мене стан моєї доньки все одинаковий та що она западає часом в глубоку задуму. Аж пізнїйше, коли я о всїм довідав ся, зрозумів я всю єї муку — він не міг нажерти ся гроший та все грозив їй, що розповість публично про єї похибку, коли она не заспокоїть єго; она попродала наконець потайком всї дорогоцїнности, які мала, і вже не була всилї заткати єму горла. Она все мене уникала, щоби я єї не випитував, а я наконець вже й перестав випитувати ся, що їй такого, аж коли моя жінка, не жадаючи навіть від неї, щоб она перед нею звірила ся, щиро заняла ся нею та стала обходити ся з нею, як в недужою, пригорнула ся й она до неї, та одного разу, коли дївка, видко, вже не знало, що собі робити в своїм тяжкім горю, розкрила перед нею отверто всю тайну свого серця. Коби-ж я був ще тогди бодай знав о всїм, то може було би стало ся инакше: але моя жінка мусїла їй обіцяти, що й словечком о тім нікому не писне, а до того ще й Бакер, від коли став заходити до Еліотів, покинув був, як здавалось, свою жертву та ніхто не сподівав ся, що з того вийде щось так страшного. — Мортон замовк на хвильку і спер ся чолом на долоню, а відтак говорив дальше: Було то зрана, по ночи, котрої стало

у п. В. при ул. Валовій ч. 15. Вже цїлий тиждень его нема.

— **Продаж копалень нафтових** в Галичинї. Англьо-австрийский банк і спілка роблять тепер переговори з послом Щепановским, від котрого хотять купити его копальнї недалеко Борислава. Ті, що купують, хотять перше робити проби на місци, а потім аж купити. Підписане евентуального контракту заповіджене на 10 марта, а на его підставі має утворити ся акцийне товариство з капіталом півтора міліона зр.

— **Сто тисячів зр.** жертвував рецензент театральний староческого Hlas-у Narod-а, Ф. Рут, на засноване в Празї другого ческого театру. Сей театр, після волї жертвувателя, має управляти легку штуку і стояти під зарядом ґромади.

— **Адольф Ферлєс**, котрий спроневірив з каси довгів державних 105.000 зр., був як звістно і головою союза ветеранів австрийских. Отже показало ся, що і з фондів сего товариства спроневірив він 11.000 зр. В касї товариства, до котрої Ферлєс мав всї три ключі, найдено всего 304 зр. Коли Ферлєс позбавив себе житя, не найдено при нїм жадних ключів. Більшу половину з украдених гроший забрала одна женщина з цирку за свою прихильність до жонатого Ферлєса.... Вчера поховано вже сего злодїя без хреста і сьвященика. Внаслїдок дефравдациї Ферлєса відбуде ся шконтро по всїх касах державних.

— **Король жебраків**. Недавно помер у Відни начальник віденьских жебраків, Григорий Блазинек, чоловік такий, що его тілько в яку чудацку повість взяти. Блазинек був з фаху фризиєр. Тому що фризиєрови було легко змінити своє лице на ріжні способи, то він спробував обманювати і красти. Але за то засудили его на пять лїт вязницї. Відсидївши кару мусїв забрати ся з міста; отже він осїв недалеко віденьского передмістя і заложив собі жебрацкий маґазин на великі розміри. До него йшли жебраки, як на прощу, а він їм за грошї продавав перуки, бороди, носи, одежу; позичав дїтий, давав взірцї, як мали жебраки писати листи о грошї, а сам також ходив за милостинею, перебираючись що дня инакше. Був то отже дїйстний король жебраків, у котрих був знаний під іменем Катерль Пріві. Великі грошї приносило єму его ремесло. Якийсь час мав він і свого власного писаря Пейєра, котрий був у Мехику вояком і волочив ся по сьвітї. Той Пейєр навчив Блазинка писати сумні жебрацкі просьби о милостиню та фальшовати в потребі чужі підписи, щоби тілько видурити грошї. Блазинек ординував як який лїкар або адвокат, мав свою канцелярию, а коло неї маґазин приборів і дїтий. Так то обманює ся людий, бо люди нераз самі того бажають. По смерти Блазника віденьскі жебраки не мають уже свого короля.

† Посмертні вісти.

О. Михайло Гурик, знаменитий учений і писатель, головний управитель „Матицї сербскої" і передовий муж сербо-лужицкого народного руху, парох в Будишинї (Бавцен) в Саксониї упокоїв ся дня 23 лютого в 61-ім роцї житя. Недавно обходжено его 60-лїтні роковини уродин а 25-лїтні писательскої дїяльности. Була се на скрізь чиста і благородна душа, щирий приятель всеї людскости і знаменитий дїятель в сьвітї славяньскім. — У Кралевім Градци померла Антонїна Черьена, молода подруга великого приятеля Русинів Ст. Червеного. Коли Русини їздили на праску виставу, то она дуже гостинно та щиро принимала їх у себе. Прожила тілько 24 роки. В Чернівцях учителька зі Скали, Отилїя Єх.— В Кракові др. Осип Лепковский, професор археольоґії на унїверситетї, проживши 67 лїт.

Господарство промисл і торговля

— Дирекция вистави краєвої поручила спедицию всяких пересилок на виставу виключно фірмі: „К. Тушиньский і спілка, дім комісовий і спедицийний у Львові (готель Жоржа).

— На зборах делеґатів гал. Товариства кредитового земского предложено вартість гіпотек, на котрих суть забезпечені позички Товариства, а іменно: а) В Галичинї: ролї 992.976 морґів, вартости 131,155.391 зр.; сїножатий 207.063 морґів, вартости 25,446.469 зр.; пасовиск 114.861 морґ., варт. 7,368.857 зр.; лїсів 1,046.771 морґ., вартости 31,575.977 зр. — разом 2,361.671 морґ., варт. 195,546.684 зр.; до того вартість будинків 29,595.108 зр. — загалом 225,141.792 зр. Вартість тягарів попереджаючих позички виносить 1,646.158 зр.,— показуєсь отже вартість гіпотек товариства в загальній сумі 223,495.634 зр. — На Буковинї: ролї 8433 морґ., варт. 1,603.252 зр., сїножатий 1618 морґ., варт. 235.425 зр., пасовиск 1652 морґ., варт. 131.390 зр., лїсів 16.088 морґ., варт. 548.540 зр.; разом 27.793 морґ., варт. 2,518.607 зр.; до того вартість будинків 430.795 зр. — заразом 2,949.402 зр. Вартість тягарів, попереджаючих позички, виносить 2000 зр. — Морґ ролї припадає в Галичинї пересїчно на 132 зр., на Буковинї 190 зр.; морґ сїножати в Галичинї 123 зр., на Буковинї 155 зр.; морґ пасовиска в Галичинї 64 зр., на Буковинї 80 зр.; морґ лїса в Галичинї 31 зр., на Буковинї 34 зр.

— — —

Львів 1 марта: пшениця 6·30 до 7·30: жито 5·20 до 5·75; ячмінь броварний 5·90 до 6·50; ячмінь пашний 4·75 до 5·—; овес 5.25 до 6·—; ріпак 11·— до 12·—; горох 6·— до 13·—; вика 7·— до 8·—; насїнє льнянне —·— до —·—; сїмя —·— до —·—; біб —·— до —·—; бобик 5·— до 5·75; гречка 7·— до 8·—; конюшина червона 70·— до 80·—; біла 90·— до 100·—; шведска 65·— до 75·—; кмен —·— до —·—; аниж —·— до —·—; кукурудза стара 5·90 до 6·—; нова 4·90 до 5·—; хміль —·— до —·—; спіритус —·— до —·—

Телєґрами.

Турин 1 марта. Є. Вел. Цїсар австрийский приїхав вчера о 9 год. 10 мін. до Алессандриї, звідки окремим поїздом поїхав до Вентімілїї і Ментони.

Відень 1 марта. Похорон президента міста, дра Прікса відбув ся з великою парадою. Тїло поблагословлено насамперед у Вотивній церкві, а відтак рушив похід похоронний улицями міста попри жалібно удекорований ратуш до церкви сьв. Стефана, де в'явили ся кард. Ґруша, кн. Вільгельм Віртемберґский, президент міністрів кн. Віндішґрец, міністри Шенборн, Бакегем, Пленер, Яворский, намістник і много других достойників. Тїло відвезено відтак на центральне кладовище, де віцепрезидент міста Ґрібль виголосив бесїду над могилою.

Прага 1 марта. Загально думають, що склянна бомба, яку тут підложено оногди під одним домом, в котрім містить ся товариство задаткове, була вимірена против редакциї часописи Večerne Noviny, котра поміщала дуже острі статиї против анархізму.

Льондон 1 марта. Вісти о димісиї Ґледстона удержують ся; королева принимала Ґледстона в букінґемскій палатї.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 червня 1893, після львівск. год.

Відходять до

	Поспішний		Особовий			
Кракова	3 01	10 41	5·26	11·11	7·36	—
Підволичиск	6 44	3 20	10 16	11·11	—	—
Підвол. Підзам.	6 54	3·32	10·40	11 33	—	—
Черновець	6 36	—	10 36	3·31	10·56	—
Стрия	—	—	10·26	7·21	3.41	8 01
Белзця	—	—	9·56	7·21	—	—

Числа підчеркнені, означають пору нічну від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Надіслане.

За редакцию відповідає Адам Креховецкий.

ся убийство; моя жінка запукала до комнати, де спала моя донька, бо хотїла закликати єї на снїданє — она робила так що дня, а иноді спали й обі разом з Лесею. Але ніхто не відзивав ся; коли-ж она хотїла отворити двері, побачила, що они не замкнені. Дївчина лежала там впоперек постелї нерозібрана, але волосся мала розпущене, спала чи може лежала без памяти; цїла одїж на ній була замащена болотом. Моя жінка розповідала менї опісля, що від коли она пізнала душевний стан Лесї, то їй все здавало ся, що она буде колись сьвідком якогось нещастя, а коли побачила мою доньку, лежачу без памяти, то й зараз подумала собі, що стало ся то, чого она побоювала ся. Она дуже налякала ся, але набрала відтак відваги і хотїла дївчину піднести, почула, що серце ще в ній бє ся і то додало їй сили; але коли она єї трохи обернула, побачила, що дївчина держить в корчево притиснених до грудий руках якусь маленьку палечку звязаних паперів і острий ніж, котрим звичайно різало ся дріб в кухни. Папери і рукави та цїла передна часть єї одїня були як би змочені в крови; коли-ж моя жінка, налякавшись знову, роздерла на ній одїж, то й зараз побачила, що то була на ній чужа кров. Жінки в таких случаях переляку мають нераз більше розваги, як мужчини. Коли мене жінка закликала на поміч, хотїв я закликати чорну покоївку, але она здержала мене, доки аж ми не затерли всї слїди сеї страшної події, і доки не положили доньки, що все ще була без памяти, на постїль так, як би она там лежала через цїлу ніч та доки наконець не відтерли єї. Ніколи не забуду тої хвилї, коли она отворила очи. Она дивила ся спокійно, без виразу, холодно — я нахилив ся до неї, а она лиш повела очима по менї, вже мене не виділа, не пізнавала. Я післав зараз до міста по доктора, мого щирого приятеля, а коли відтак вернув знову до недужої, лежала она і лиш щось шептала, а моя жінка не спускала очий з неї. Я не розумів ані слова з того, що она говорила, але жінка, видко, догадалась всего, бо коли дївча заснуло, она розповіла менї цїлу історию моєї нещасливої дитини. Ми ще зовсїм не знали, що стало ся послїдної ночи, але коли ми переглянули ту закровавлену пачку паперів, показало ся, що то були листи моєї доньки, писані до єї зрадника, а той ніж та закровавлена одїж на нїй насунули нам на гадку страшний здогад, котрий таки й оправдав ся, коли сполудня пішла чутка, що стало ся убийство. Тепер аж зрозуміли ми, що недужа говорила в горячцї — видко, що Бакер мусїв бути у неї вечером перед тим, хотїв гроший і мабуть знов їй загрозив, а відтак з тим пішов, а она з розпуки пішла за ним. Що стало ся, коли они зійшли ся, то вже на віки позістане тайною — лиш дві річи, які в слїдстві против вас грали велику ролю, не зрозумілі для мене; синець на чолї трупа, котрий, видко набив собі, коли може упав на якийсь пень — головка від нагайника, котрий мабуть моя дитина, що зійшла з розуму, витягнула єму з кишенї шукаючи за своїми листами.

(Дальше буде).

З друкарні В. Лозиньского під зарядом В. І. Вебера.

І Н С Е Р А Т И.